

RESOLWOWAĆ (7) *vb pf i impf*

pf (4) [znaczn. II.], *impf* (3) [znaczn. I. i III.]

resolwować (6), **rezolwować** (1); resolwować : rezolwować *FalZioł* (1:1).

Wszystkie samogłoski jasne.

inf resolwować (1). ◇ *praes 3 sg* resolwuje (2). ◇ *3 pl* resolwiają (1). ◇ *con 3 sg m* by resolwował (1).

[*f* by resolwowała.] ◇ *imp 2 sg* resolwuj (1). ◇ *impers praet* resolwowało się (1).

Sł stp, *Cn brak*, *Linde XVIII w.*: rezolwować.

I. Transit. impf (3) :

1. Zmiękczać, rozluźniać (o działaniu lekarstw i zabiegów) [*resolvo* – odwiązuję *Mącz* 401c; – zasię rozwiązuję *Calep*; roztopiam co, topię; rozwiązuję co – *resolvo Cn*] (2) :

resolwować co (1): [rzodkwiana wódka] bielmo małe z oka y też piegi z licza rospadza/ fliuogorz [!] rezolwuje/ y twardość fleziony rozgania *FalZioł* II 11c; [ieśli pot wystąpi, do łoża go [*chorego na skurcz*] kładą y tam sye mu zápoćić każą: gdyż pot resoluue tákié rzeczy *OczkoPrzymiot* 199].

Szereg: »resolwować i odmiękczać« (1): Oleiek leliowy refołwue bez żadnego grizienia y odmiękcza/ á tak ieft dobry na twardość macicze namazawłzy ią *FalZioł* I 72a.

2. Wyjaśniać sprowadzając do czegoś [*resolvo Łac sr*] [*co w co*] (1) : Widziłz że oni [*konfesjoniści*] wżysłtko w Duchá y w dymy y w fántázycy prozne refołwuią/ gdy ten Sákráment lámym Duchownym pokármem zową. *WujJud* 252.

II. Transit. pf (4) :

1. Rozpatrzeć, zastanowić się nad czymś [*resolvo Łac sr*] [*co*] (2) : a cofs to za ć bęndzie/ gdy miałto ćemv/ polośchys/ czemu? refołwvyfche iedno to/ bęndzie nieme flowo nierozumne takie/ cfdemu *JanNKarOrz* F3v.

resolwować komu (1): gdyżem thu pokazał pericula extranea/ ktore/ rádbym widział żeby mi ie kto refołwował/ á iakoby fie tym niebefpieczeńftwo^m zábieżáło *MycPrz* II C3.

2. [Powiadomić [*resolvo Łac sr*] [*kogo*]:

resolwować o czym: Dla Boga tedy, niech już pan ten węzeł rozwiąże abo rozetnie, by potem nie było sero consilium. A Wasza Miłość racz nas o tym resolwować rychło. *DudEpist* V 1576/78.

Ze zdaniem dopełnieniowym: Dla Boga, już mię Wasza Miłość resolwuj, quis finis standi, quo nos decet usque teneri. *DudEpist* V 1576/153.]

3. Zdecydować, orzec o czymś [*resolvo Łac sr*] [*ze zdaniem dopełnieniowym*] (2) : Iachanie trud nebez potrzeb Impedimentow Strzelby więc y ktorędy ciągnąc nie resolwowało się. *ActReg* 11; Resolwować trzeba iesli wZięmię Śląską poidzie Maximilian, mali woisko iść zanim czyli nie *ActReg* 12.

III. [Intransit. impf: Rozrzęczać się, rozpuszcząć się: że kiedy sye nábierze głowá, á máterya w głowie nápoły strawióna resolwować á ćiec poczyna, kichánié sye wzbudza *OczkoPrzymiot* 234; niéma być głowá záziąbiána: owszem ták grzana, áby sye y skórá y sutury otworzyły, y máterya oná rádczýy resolwowała *OczkoPrzymiot* 237.]

Cf [**RESOLWOWAN**], **RESOLWUJĄCY**